

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

17 Νοεμβρίου

Επέτειοι: Διεθνής Ημέρα Σπουδαστών, Ημέρα Τιμής στην Ελληνική Νεολαία, Παγκόσμια Ημέρα Πρόωρου Τοκετού.

Γιορτάζουν: Γεννάδιος.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1902 Εθνικές εκλογές διεξάγονται στην Ελλάδα. Τα δύο μεγαλύτερα κόμματα, του Θεόδωρου Δηλιγιάννη και του Γεώργιου Θεοτόκη, εκλέγουν από 102 βουλευτές, γεγονός που οδηγεί σε κυβερνητική αστάθεια. Οι συνεχείς συγκρούσεις ανάμεσα στους οπαδούς των δύο κομμάτων καταλήγουν σε σοβαρά επεισόδια με πολλούς τραυματίες, που έμειναν στην ιστορία ως Σανιδικά.

1903 Το Ρωσικό Σοσιαλδημοκρατικό και Εργατικό Κόμμα διασπάται σε μπολσεβίκους (πλειοψηφούντες) και μενσεβίκους (μειονοψηφούντες).

1968 Ο Αλέξανδρος Παναγούλης καταδικάζεται δις εις θάνατο για την απόπειρα δολοφονίας του δικτάτορα Γεώργιου Παπαδόπουλου και μεταφέρεται στις φυλακές της Αίγινας.

1973 Η απριλιανή χούντα καταστέλλει την εξέγερση του Πολυτεχνείου με την εισβολή ενός τεθωρακισμένου άρματος από την κεντρική πύλη του Ιδρύματος.

1974 Στις πρώτες εκλογές της μεταπολίτευσης, πρώτο κόμμα αναδεικνύεται η ΝΔ υπό τον Κωνσταντίνο Καραμανλή με ποσοστό 54,37%. Ακολουθούν η Ένωση Κέντρου - Νέες Δυνάμεις υπό τον Γεώργιο Μαύρο με 20,42%, το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου με 13,58% και η Ενωμένη Αριστερά (ΕΔΑ, ΚΚΕ, ΚΚΕ εσ.) με 9,47%.

1983 Ιδρύεται στην περιοχή Τσιάπας του Μεξικού το κίνημα των Ζαπατίστας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1749 Νικολά Απέρ, γάλλος σεφ, που ανακάλυψε τη διατήρηση των τροφών δια της κονσερβοποίησης. (Θαν. 1/6/1841)

1861 Σπύρος Σαμάρης ή Σαμαράς ή Σαμαράς, κερκυραίος μουσουργός, που μελοποίησε τον Ολυμπιακό Ύμνο σε ποίηση Κωστή Παλαμά. (Θαν. 25/3/1917)

1942 Μάρτιν Σκορσέζε, αμερικανός σκηνοθέτης του κινηματογράφου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1917 Ογκίστ Ροντέν, γάλλος γλύπτης. (Γεν. 12/11/1840)

1936 Αλέξανδρος Παπαναστασίου, Αρκάς πολιτικός. Ως πρωθυπουργός μοίρασε τα τσιφλίκια στους καλλιεργητές και όλη η ζωή του χαρακτηριζόταν από την προσήλωσή του στη Δημοκρατία και τις πολιτικές του αρχές. (Γεν. 8/7/1876)

2006 Φέρεντς Πούσκακ, ο επονομαζόμενος και καλπάζων συνταγματάρχης, ούγγρος ποδοσφαιριστής και προπονητής, που οδήγησε τον Παναθηναϊκό στον τελικό του Κυπέλλου Πρωταθλητριών το 1971 στο Γουέμπλεϊ. (Γεν. 2/4/1927)

Φέρεντς Πούσκακ, 1927 - 2006

Από τους κορυφαίους ποδοσφαιριστές όλων των εποχών. «Ο καλπάζων συνταγματάρχης», όπως ήταν το προσωνύμιό του, έγραψε χρυσές σελίδες με την εθνική ομάδα της Ουγγαρίας και τη Ρεάλ Μαδρίτης, ενώ ως προπονητής του Παναθηναϊκού χάρισε στο ελληνικό ποδόσφαιρο τη μεγαλύτερη επιτυχία του επί συλλογικού επιπέδου. Υπήρξε ένας από τους πιο χαρισματικούς σκόρερ του παγκοσμίου ποδοσφαίρου με το «φαρμακερό» αριστερό του σουτ. Σημείωσε 84 γκολ σε 83 συναντήσεις με την Εθνική Ουγγαρίας και 511 γκολ σε 533 συναντήσεις με τις φανέλες της Χόνβεντ Βουδαπέστης και της Ρεάλ Μαδρίτης.

Ο Φέρεντς Πούσκακ Μπιρό γεννήθηκε στις 2 Απριλίου του 1927 στη Βουδαπέστη. Εντάχθηκε στις ποδοσφαιρικές ακαδημίες της Κίσιπεστ Χόνβεντ, λίγο πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν προπονητής της ομάδας ήταν ο πατέρας του. Υπηρέτησε πιστά την ομάδα του έως το 1956, χρονιά που ξέσπασε η Ουγγρική Επανάσταση.

Το 1949, επί κομμουνιστικής διακυβέρνησης, το Υπουργείο Άμυνας ανέλαβε τις τύχες του συλλόγου και η Χόνβεντ έγινε η ομάδα του στρατού. Οι ποδοσφαιριστές της έγιναν αξιωματικοί και ο Πούσκακ, λίγα χρόνια μετά, πήρε το βαθμό του συνταγματάρχη, απ' όπου προέκυψε και το γνωστό προσωνύμιό του. Παρέα με τους Ζόλταν Τσίμπορ και Σάντορ Κότσις, οδήγησε σε μεγάλους θριάμβους τη Χόνβεντ. Ο ίδιος αναδείχθηκε πρώτος σκόρερ το 1948 (50 γκολ), το 1949 (31), το 1950 (25) και το 1953 (27). Συνολικά, στο πρωτάθλημα Ουγγαρίας είχε 354 συμμετοχές και σημείωσε 357 γκολ.

Στις 20 Αυγούστου 1945, ο 18χρονος Φέρεντς Πούσκακ πραγματοποίησε το ντεμπούτο του στην Εθνική Ομάδα, σκοράροντας στο 5-2 επί της Αυστρίας. Στη συντροφιά των Τσίμπορ, Κότσις, Πούσκακ προσέθηκαν οι Σάντορ Μπόζικ και Νάντορ Χιντεγκούτι και όλοι μαζί συνετέλεσαν στη δημιουργία μιας από τις καλύτερες ομάδες που έχει εμφανιστεί στον πλανήτη.

Με την εθνική Ουγγαρίας, ο Πούσκακ κατέκτησε το χρυσό Ολυμπιακό μετάλλιο το 1952 στο Ελσίνκι (γι' αυτό και η ομάδα ονομάστηκε «Αράντσιπα», που σημαίνει «χρυσή ομάδα» στα ουγγρικά) και έπαιξε στον τελικό του Παγκοσμίου Κυπέλλου του 1954, που έμεινε στην ιστορία ως «Το θαύμα της Βέρνης», επειδή

οι Γερμανοί «γύρισαν» το εις βάρος τους 2-0 και νίκησαν τους Ούγγρους με 3-2. Στην ιστορία έχουν μείνει νίκες της «Αράντσιπα», όπως το 6-3 επί της Αγγλίας μέσα στο Γουέμπλεϊ (1953) και το 7-1 πάλι επί της Αγγλίας στη Βουδαπέστη (1954), με τον Πούσκακ να έχει φυσικά πρωταγωνιστικό ρόλο.

Η εισβολή των σοβιετικών στρατευμάτων στη Βουδαπέστη βρήκε τον Πούσκακ στο εξωτερικό, σε περιοδεία με τη Χόνβεντ. Ο «καλπάζων συνταγματάρχης» είχε ήδη αποφασίσει να μην επιστρέψει στην πατρίδα του και να αναζητήσει ομάδα στη Δυτική Ευρώπη. Παρότι αρχικά βρέθηκε πολύ κοντά στην Εσπανιόλ και μάλιστα έπαιξε σε κάποια φιλικά, ο 29χρονος εμιγκρές δεν έμεινε στη Βαρκελώνη, αλλά ταξίδεψε στην Ιταλία, όπου η Γιουβέντους και η Μίλαν επιθυμούσαν διακαώς να τον εντάξουν στη δύναμή τους. Υπολόγιζε, όμως, χωρίς την ΟΥΕΦΑ, η οποία του επέβαλε διετή αποκλεισμό κι έτσι το 1958 επέστρεψε στην Ισπανία και εντάχθηκε στο δυναμικό της Ρεάλ Μαδρίτης.

Ο Πούσκακ είχε κλείσει τα 31, όταν αποκτήθηκε από τη «Βασίλισσα», αλλά παρέμενε ασυναγώνιστος. Εκεί βρήκε δύο ισάξιους παρτενέρ, τον Αλφρέδο ντι Στέφανο και τον Ραϊμόν Κοπά και πανηγύρισε την κατάκτηση του Κυπέλλου Πρωταθλητριών το 1959 και το 1960. Την πρώτη χρονιά ήταν τραυματίας κι έχασε τον τελικό με τη Ρεμς, αλλά το 1960 έδωσε το παρών κι έγραψε ιστορία. Στο 7-3 επί της Άιντραχτ Φρανκφούρτης, ο Πούσκακ πέτυχε τέσσερα γκολ και ο Ντι Στέφανο τρία, ρεκόρ που φυσικά παραμένουν μέχρι σήμερα και πιθανότατα δεν πρόκειται ποτέ να καταρριφθούν. Ο Ούγγρος πέτυχε χαι-τρικ και στον

τελικό του 1962, όμως, η Ρεάλ έχασε 5-3 από την Μπενφίκα.

Ο Φέρεντς Πούσκακ εγκατέλειψε την ενεργό δράση σε ηλικία 40 ετών, το 1967, και ακολούθησε προπονητική καριέρα. Το μεγαλύτερο επίτευγμά του ήταν η συμμετοχή με τον Παναθηναϊκό στον τελικό του Κυπέλλου Πρωταθλητριών Ευρώπης το 1971, όπου η ελληνική ομάδα έχασε 2-0 από τον Άγιαξ στο Γουέμπλεϊ. Έμεινε στους «πράσινους» την πενταετία 1969-1974 (2 πρωταθλήματα ο απολογισμός του), ενώ λίγα χρόνια αργότερα βρέθηκε ξανά στην Αθήνα και εργάστηκε για μία σεζόν (1978-79) στην ΑΕΚ. Ο «δικέφαλος» κατέκτησε το πρωτάθλημα και ο Πούσκακ μοιράστηκε τον τίτλο μαζί με τον Ανδρέα Σταματιάδη, που τον διαδέχθηκε.

Ένας τρίτος δεσμός του Πούσκακ με τη χώρα μας εντοπίζεται στην Αυστραλία, καθώς οδήγησε την Ελλάδα Μελβούρνης στην κατάκτηση του πρωταθλήματος το 1991, τότε που η ομάδα αυτή αποτελείτο σχεδόν εξ ολοκλήρου από έλληνες ομογενείς. Εκτός από την Ελλάδα και την Αυστραλία, ο Φέρεντς Πούσκακ δούλεψε ως προπονητής στην Ισπανία (Χέρκουλες 1967, Αλαβές 1968-1969), στις ΗΠΑ (Γκόλντιεν Γκέιτ, 1967-1968), τον Καναδά (Βανκούβερ, 1968), τη Χιλή (Κόλο Κόλο, 1975-1976), τη Σαουδική Αραβία (1976-1977), την Αίγυπτο (Αλ Μασρί, 1979-1982), την Παραγουάη (Σολ ντε Αμέρικα 1985-1986, Σέρο Πορτένιο 1986-1989) και την Εθνική Ουγγαρίας το 1993.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του ταλαιπωρήθηκε από τη νόσο του Αλτσχάιμερ. Πέθανε από πνευμονία σε νοσοκομείο της Βουδαπέστης, στις 17 Νοεμβρίου 2006.